

ja minden értékes tanári munkálkodásnak, az egyetem azonban ezen a téren ne törekedjék túlzott specializálásra. E helyett inkább arra fordítson gondot, hogy a jelölt szemináriumokban tárgyának középiskolai anyagával is megismerkedjék. Fontos, hogy a jelöltek a filozófiából és pedagógiából széleskörű ismereteket szerezzenek, de e mellett az is szükséges, hogy a leendő tanárok az egyetemen pedagógiai készütséget is nyerjenek. Itt számba kell venni, hogy ennek a készütségnek alapja ma már csak a modern gyermektanulmány lehet. A gyakorlati év a jelölt részére nyújtson több konkrétumot és az iskola eleven életébe való mélyebb bekapcsolódást. Végül a tanárokká való nevelésnek legfontosabb feladata a vallás-erkölcsös világnézetnek és a nemzeti tudatosság érzésének kialakítása. Kívánatos volna, hogy a fenti elvek harmónikus együttesben dolgozzanak össze az új magyar gimnázium tanárainak hivatászszerű kialakításánál.

A lap további részéből kiemeljük *Simon Károlynak: A magyar katolikus középiskolák autonómiaja* című ismertetését, valamint a folyóirat értékes Pedagógiai-szemle rovatát.

A folyóirat márciusi számában *Várkonyi Hildebrand dr.: Az alázatosság új pedagógiája* című cikksorozatát kezdi meg a holland Buytendijk könyve alapján.

Czakó János: A francia rendhagyó igék tanításához nyújt értékes módszertani utasításokat.

A folyóirat Pedagógiai-szemle rovata többek között: *A lengyel közoktatásiügyi reformot* ismerteti, az Irodalom rovatban pedig *Csóka Lajos* tollából *Weszely Ödön: A korszerű nevelés alapelvei* c. műnek részletes ismertetését olvashatjuk.

Magyar Tanítóképző f. évi februári számában *dr. Padányi-Frank Antal: A tanítói hivatás órája* címen a tanítóképzők tantervébe a középfokú iskolák osztályfőnöki órájának analógiájára egy ilyen óra bevezetését kívánja, melyben a tanítói lelket kialakításának munkája lenne a főcél.

Dr. Prochaska Ferenc: A hazai földrajz tanítása című átfogó módszertani tanulmányainak második részét adja közre.

Jenitaniné dr. Lajos Mária: Tanulmányi ösztöndíjak című ismertetésében a hazai és külföldi tanulmányai ösztöndíjakra vonatkozó fontosabb tudnivalókat közli s egyben elpanaszolja, hogy a tanítóképző intézetek tanári ilyen ösztöndíjak kiadásánál többnyire mellőztetnek.

Medgyesy Zsófia: Tabódy Idának a magyar nőnevelés e kiváló egyéniségének szentel szép sorokat abból az alkalomból, hogy őt a tanítóképző-intézeti tanárság, nyugalomba vonulásával a cinkotai tanítónőképző-intézetben rendezett impozáns estély keretében melegen ünnepelte.

A folyóirat márciusi számában *dr. Bató László: Az óvónőképzés reformja* címen írt nagyobb tanulmányt az óvónőképzés intézménye fennállásának százados fordulóján. A kérdéshez a gyakorlati pedagógus szól hozzá, ki tizenöt évet töltött el az óvónőképzés szolgálatában.

Dr. Tóth Antal: A társas lényé fejlődés az ifjúkor kezdetéig címen közöl igen értékes gyermeklélektani tanulmányt.

Dr. Prohaska Ferenc: A hazai földrajz tanításáról szóló III. közleményében befejezi e tárgyról írott értékes fejtegetéseit.

Az irodalmi rovatból kiemeljük *Lieber Endre: Budapest szobrai és emléktáblái* című könyvéről és *Lázár Károlynak: A gyermektanulmány vázlat*a című művéről írott részletes ismertetéseket *Váradi József*, illetve *Szántó Lenke* tollából.

Kratofil Dezső.

A Gyermek és az Ifjúság 1935. 7—10. számában két tanulmány is foglalkozik a serdülő gyermek lelkivilágával. *Bognár Cecil* abból a gondolatból indul ki, hogy a gyermek lelki és testi állapota a fejlődés minden szakaszában tulajdonképpen védelmet nyújt a gyermeknek, szabályozza a gyermek és felnőttek viszonyát. A kisgyermek tehetetlensége az embert gyengédségre, gyámolításra indítja vele szemben. Később rendkívüli kedvessége biztosítja részére a felnőttek türelmét és a vele való sok foglalkozást. Mi haszon származik a serdülőre a serdülő kort jellemző testi és lelki groteszk, sokszor kellemetlen megnyilvánulásokból? Mozdulatai esetlenek, keze-lába útban van, arcvonásai megcsúnyulnak, hangja fülsértő. Tapintatlan, néha lármás, kötekedő, dacos, hibáját nem ismeri be. Zárkózottá lesz, kisebbekkel szemben fölényes. Mindez tulajdonképpen a serdülő védelmét szolgálja. A nemi érés idején a nemi ösztön felébredése veszedelmet jelent, mert a korlátozó önuralom még igen gyenge. Minden kellemetlen vonása védi csábítások megindulása ellen. Félszemsége és félénksége megakadályozza, hogy ő legyen kezdeményező. Ebben a korban alakul ki az én értékátalakítása. Ez csak belső munka lehet. Ezért az elzárkózottság, bizalmatlanság. Ezekből az következik, hogy a serdülőkor jellemző vonásait felismerve ezt a fejlődést, átalakulást elő kell segítenünk, óvatosan, tolakodás nélkül támaszt nyújtanunk otthon és az iskolában. Bizalmát ne erőszakoljuk, véleményünket ne kényszerítsük reá.

Kempelen Attila dr. tanulmányában összehasonlító adatokat közöl a serdülés kezdetén levő fiúk lelki alkatáról. Adatai iskolájának (reálgimnázium) két osztályára vonatkoznak, negyedikes, majd ötödikes körökben. Az adatok a serdülés kezdetére jellemző lelki változásokra, fejlődésre nyújtanak felvilágosítást. Hasznos dolog volna ezen a téren még több anyag vizsgálata.

Kovács Albert dr. ismertet amerikai tantárgy-teszteket, amelyek célja a tanulók helyesebb és tárgyilagosabb, egyöntetűbb osztályozásának, minősítésének megközelítése.

Kiemeljük még a cikkek sorából *Cser János dr.* folytatólagos tanulmányát: „Szabad kapcsolat próbája a 10—14 éves korban.“ Vizsgálatai népi, polgári és középiskolai fiú- és leánytanulókra vonatkoznak. A nyert eredményeket összehasonlítja az amerikai és genfi eredményekkel. Két megállapítást kell kiemelnünk. A budapesti (magyar) gyermek kapcsolása a leglassúbb, viszont lényegesen nagyobb, fantáziája csapongóbb.

Cikkei még: *Vida Imre dr.-től* „A gyermeknevelés és szellemtörténet“, valamint *Jablonkay Géza dr.-től* „A gyermeknyelv egy-két érdekessége és a hangzóilleszkedés törvénye.“ Figyelő rovatában egy érdekes angol szokást és felfogást ismertet „A gyermek és kutya“ címen. Általános angol szokás,